8 sati hoda bilo je najbolji rezultat

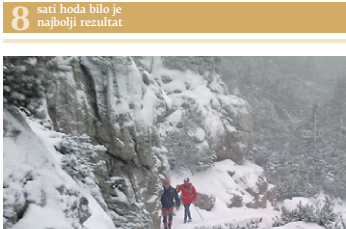

Snijeg na na samom kraju prolječa – Velebit

Rođendanski pohod velebitskim unikatom

» nastavak sa str. 2.

onda više nitko, gotovo cijelu stazu. Njegovo vrijeme od nešto manje od 8 sati za sada je rekord. Prošle godine on je ovu istu stazu sam pješačeći savladao za 10 sati, ali kako kaže, tada je uživao u Velebitu. Ovog puta jedino ga je bilo strah neće li možda netko od ostalih planinara pretrčati ga nekon nekog od zavoja. Zato nije što se bližio cilju, tempo još pojačavao.

Tragovi medvjeda

– Kad smo došli na Zavižan, kaže Bašić, bila je praktički mećava. Krenuli smo točno u 5.05 sati, do ulaska na Premužičevu stazu (oko 2 km) snijega je bilo dosta na cesti. Prema Gromovači kad smo se penjali snijega je bilo sve više i više. Na nekim mjestima između 15 i 20 centimetara, padao je skroz do Alana. Dakle u jato su ušjeti bili dosta teški. Samo nakon 5 minuta boda razdvojio sam se od jedne grupice, kolega me je pokušao pratiti, nekih 10-15 minuta i onda je polako zaostajao iza mene. Prije Rožanskih kukova snijega je bilo dosta, čak sam vidio i tragove medvjeda, ali ga nisam sreo. Naročito u području Mliništa sam bio jako glasan, ne bi li upozorio medvjeda da se makne, ako se u blizini nalazi. Naravno sve je bilo u redu i ja sam nastavio put. Na stazi je inače bilo i drugih prepreka, opalog drveća, grana, gušitš sve više ovladava stazom na nekim mjestima, pa sam morao savladavati i takve zapreke.

Najbolji – Ivan Bašić

Što se tiče ljudi je Parka prirode, nečemu je da će oni biti na Skorpovcu, meditim ja sam tim predjelom Velebita već prošao, kad su oni u zakazano vrijeme došli. Vode sam imao 7 decilitara, no pio sam i iz kamenica kojih ima dosta na tom dijelu Velebita. Što se bližio cilj, sve sam hrže išao jer sam vidio da imam dosta zalihа snage, tako da sam na cilj došao nešto prije 8 sati hoda. Cijelom stazom nisam osjećao nikakve probleme, za svo vrijeme na stazi točno sam regulirao snago, tako da sam svih 60 kilometra prošao relativno lako, rekao je Ivan Bašić.

Nakon dva sata na cilj su došla trojica Gospićana, Mile Vukelić, Martin Ilić i Goran Spoljarić, prijatelji koji tajao iza mene. Prije Rožanskih kukova snijega je bilo dosta, čak sam vidio i tragove medvjeda, ali ga nisam sreo. Naročito u području Mliništa sam bio jako glasan, ne bi li upozorio medvjeda da se makne, ako se u blizini nalazi. Naravno sve je bilo u redu i ja sam nastavio put. Na stazi je inače bilo i drugih prepreka, opalog drveća, grana, gušitš sve više ovladava stazom na nekim mjestima, pa sam morao savladavati i takve zapreke.

Naknon dva sata na cilj su došla trojica Gospićana, Mile Vukelić, Martin Ilić i Goran Spoljarić, prijatelji koji uvijek idu zajedno, tako je bilo i ovog puta.

Oduševljenje pohodom

U okviru 14 sati hoda svi su bili na cilju, korektori svega bili su Vlado Prpić Prpa i njegova družica Danijala. Naime, nije se moglo dopustiti da netko ostane sam na stazi. Dvojicu Slovenaca sa Skorpovca dovezao je auto Parka Prirode, pa se nešto prije 19 sati mogło nastaviti s večernom i proglašenjem pobjednika.

Na kraju nam je glavni organizator ovog pohoda, Vlado Prpić Prpa rekao:

– Više sam nego zadovoljan i moram reći, hvala Bogu, da je sve dobro prošlo, da su ljudi došli svi čitavi, neoziđeni. Ovo što sam očekivao da će biti naporno i teško, to se i obistinilo. Drago mi je da smo mi kao planinarska udruga odradili taj pohod, koji je jedinstven i prvi puta organiziran na ovakav način. Vidim da su ljudi oduševljeni i ovim pohodom i već se najavljuje i iduća godina, dakle od ovog pohoda napraviti ćemo budućnost, potrudit ćemo se da postane tradicionalan, rekao je na kraju Prpa.

Planinari su izdržali velike višesatne napore

Edi PRODAN

Za mnoge i dan danas snažnija veza Like i turizma predstavljaju nemoguću misiju. Dakako, kad poveznjemo Liku i turizam ne mislimo na Plitvička jezera, jedan od zanimljivijih europskih prirodnih fenomena, najstariji hrvatski nacionalni park što bez problema prebacuje brojku od milijun posjetitelja godišnje, već o klasičnoj Lici, područjima uz gradove Gospić i Otočac ponajprije.

No da su svi oni «nevjernici» koji nikako da Liku otkriju u turističkom smislu u krivu, pokazuje i čitav niz podataka, odnosno novih zanimljivosti na ličkoj turističkoj karti. Ono gdje se najviše ističe institucionalna privlačnost Like – a mislimo prvenstveno na objekte izgrađene u zadnjem desetljeću, ili općenito na razdoblje razvoja nakon Domovinskog rata, a tu je dakle riječ o skoro dva desetljeća – su Crkva hrvatskih mučenika u Udbinji, Memorijalni centar Nikola Tesla u Smiljanu nedaleko Gospića kao i gacki, otočki Hrvatski centar za autohtone vrste riba i rakova krških voda. K tome, riječ je i o ustanovama što pokrivaju sasvim različite zone interesa tako da ih je moguće povezivati, stvarati svojevrsni «Lički puzzle» koji posjetiteljima otkriva zanimljive dijelove civilizacijskog razvoja tog dijela Hrvatske.

Povezivanje mučeništva

Udbinska Crkva hrvatskih mučenika građena je po uzoru na srednjovjekovnu crkvu sv. Križa u Ninu, i ma koliko bilo pripjepora upravo u njezinom arhitektonskom oblikovanju, gradnja je počela je 9. rujna 2005. godine, a svečano je posvećena, odnosno svjetovno rečeno «otvorena», šest godina kasnije, 10. rujna 2011. Osnovna je njezina ideja povezivanja svog hrvatskog mučeništva, bez obzira na dominantna društvena uređenja što su jednim dijelom prouzrodila stradalništvo, a inicijalna točka, s kojom ju povezuje lokacija i sami datumi početka i okončanja izgradnje, su sječanje na 1493. godinu kad je u najezdi Turaka poginulo 10 tisuća hrvatskih branitelja. Iako dakle posvećen svim hrvatskim mučenicima, udbinski vjerski objekt ima i veliki turistički značaj, «mreta» je kako domaćih, tako i stranih turista, a nije na odmet istaknuti kako ga se s vremenom počelo doživljavati objektom što se protivi svakom stradalništvu, ma nad kim se provodilo. S obzirom da nema uzznica, teško je konkretizirati broj posjetitelja, no sasvim je sigurna da ih godišnje ima na desetke tisuća. K tome, CHM je i značajan potiocaj nekim drugim djelatnostima, ugostiteljstvu i trgovini ponajprije.

Muzej, odnosno Memorijalni centar Nikola Tesla otvoren je u Smiljanu 2006. godine. Riječ je o u svakom smislu jednom od najmoćnijih i tehnološki najnaprednijih

POSKUPJELE PLITVICE

Nacionalni park Plitvička jezera je, kako se čini, pred velikim preokretom. Poznato je naime kako je godina-ma jedna od glavnih zadaća bilo povećanje broja posjetitelja. Istina, uvijek se paralelno s time trudilo povećati i broj estanaka, odnosno povećati broj dana koje pojedini turist provede na Plitvicama. I u tome se bilo više no uspješno jer su svi relevantni parametri rasli po jako dobroj godišnjoj stopi. Lani je tako prodano skoro 1,2 milijuna ulaznica, porastao je broj noćenja kao i dobit. No, ove bi se godine sve te brojke mogle značajnije «poremetiti».

Kako naime ističe uprava parka na čijem je čelu trenutno Natalija Božičević, odredbama se mjerama pokušat disperzirati dolazak gostiju izvan špice turističke sezone. Pa je tako cijena ulaznice u periodu od 1. srpnja do 30. kolovoza povećana na nemalih 180 kuna. Iako se dakle može očekivati manji broj dolazaka, a to je zbog očuvanja prirodnih posebitsti kao nužno najavljivala i bivša ravnateljica, financijski efekti ali i komocija posjetitelja mogli bi porasti. Jesu li odluke ispravne, pokazat će nam već sredina kolovoza kad se vrlo precizno kristalizaciju godišnji trendovi.

Stoga, niste li još uvijek posjetili NP Plitvička jezera, učinite to hitno do konca lipnja ili pričekajte rujan kad će cijena ulaznice iznositi prihvatljivijih 110 kuna.

20 posto godišnje raste broj posjetelja MC Nikola Tesla

CRKVA HRVATSKIH MUČENIKA, MC »NIKOLA TESLA« I HRVATSKI CENTAR ZA AUTOHTONE VRSTE RIBA I RAKOVA KRŠKIH VODA IZNIMNO ZANIMLJIVI SVE VEĆEM BROJU POSJETITELJA

Navala turista na zanimljivi »Lički turistički puzzle«

Objekti dijametralno različitih sadržaja izgrađeni u zadnjih desetak godina omogućili cjelodnevni posjet Lici, unikatni doživljaj povijesti, znanosti i tradicije kakakv se malo gdje u Hrvatskoj može susresti i – dvoznamenkasti godišnji rast broja posjetitelja

Predavanje o životu genija – Nikole Tesle

Učenici OŠ Zamet na izletu u Lici

OŠ Zamet - Hrvatskinarodni

takvih zdanja u Hrvatskoj čiji broj posjetitelja raste velikom brzinom. Odmah nakon otvaranja kroz muzej je prošlo više od pet tisuća turista, a lanjska se godina okončala na brojci od 28 tisuća posjetitelja. Ono što je važno, činjenica je da je porast broja posjetitelja i dalje dvoznamenkast, 2012. godine zabilježena je prodaja od 23,500 ulaznica tako da je postotni rast vezan uz brojku 20. Podaci za ovu godinu pokazuju sličan trend tako da se lani rak po rak, godinu po godinu, MC »Nikola Tesla« primiče broju od prosječno 100 posjetitelja dnevno što je ustinu respektabilni podatak.

Čudesne pastrve

Spustimo li se u Gacku, osim izuzimne prirodne ljepote, blizine NP Velebit i NP Sjeverni Velebit kao i «prijevanog» Uhocšita za medvjede u Kutenevu, posebnom se privlačnošću ističu vrila Gacke s originalno uređenim mlinicama, kao i Hrvatski centar za autohtone vrste riba i rakova krških voda. Središte njegovog zanimanja je – pastrva. Riba koja osim što na Gacku privlači ribiče iz cijelog svijeta, ima i čitav niz posebitosti. Primjerice «neologičnost» da je «dunavske genetike» iako Gacka pripada jadranskom slivu. Posjetiteljima je organizirano stručno vodstvo a kroz nekih sat vremena omogućen je popularni dodir sa znanošću koji malo koga ostavlja ravnodušnim.

Brojke, statistike, impresije. Sve je to zanimljivo i ljepo, u slučaju «Ličkog turističkog puzzlea» i impresivno jer broj posjetitelja raste dvoznamenkasto, no znate gdje se zapravo vidi je li neki sustav prošao ili pao? Kad ga svojim nesputanim mišlima iskažu – djeca. Lika je tako postala i metom brojnih učeničkih ekskurzija. Kao primjerice ispitu i u «Tesli» svibanj i lipanj su im «špica sezone». Lika je u smislu učeničkih ekskurzija, izuzmemo li opet Plitvička jezera, bila desetljećima zapostavljena regija. Današnja odlična prometna povezanost, ali i nastanak navedene infrastrukture, situaciju su dijametralno izokrenuli. Lika se od «sive zone» promentula u «željenu zonu» čemu su zorno svjedočili i bezbrojni autobusi što su pohodili taj dio Hrvatske u zadnjoj dekadi svibnja i prvoj lipnju. Pa su tako do MC »Nikola Tesla«, Centra za ribe i rakove otputili i učenici sedmih razreda riječke OŠ Zamet, jedne od najvećih u Primorsko-goranskoj županiji.

Skepsa pretvorena u oduševljenje

Nije da kod dijela njih nije bilo skepse po pitanju cilja ekskurzije, no povratak kućama urodio je – oduševljenjem. Njihove su učiteljice čitavoj priči dodale i posjet perušićkom Centru za kontrolu prometa, gospicko-lovinački prostor jedan je od najbržih dijelova «Dalmatine» tako da se upravo na njemu znaju prestrati suludi «rekorderi» koji automobilima voze brzinama i do 220 km/h, tako da je raznolikost ponuđenih tema, pa i zadržavanje pažnje učenika koje žestoko počinje «prati» puberet bilo maksimalno. Uostalom, kakve su impresije može se pogledati i na www.os-zamet-ri.skole.hr gdje se u rubrici vijesti nalazi zanimljivi članak «Sedmasi na izletu». A djeca su – brutalno iskrena. Jer dok će vas pragmatična odrasla osoba, često na štetu hrvatskim prostorima, primjerice u trokutu Zagreb-Zadar-Rijeka. Slijedi jačenje standarda ponude, česta je primjedba da je izbor suvenira izrimno skroman, no jasno nam je da ponude nema kad nema frekvencije gostija. S obzirom da ona na pravcu Gospić-Perušić-Otočac raste po stopi od 20 posto godišnje, za očekivati je popravljanje i svih iskazanih manjkavosti. Kao i dodatno uvrštenje u ponudu brojnih zanimljivosti s tog područja – djeci i odrasli ma svakako bi bilo zanimljivo posjetiti i Pećinski park Grabovača, svetište u Krasnu kao nostalom još premnogo toga što Lika nudi. Kako smo istaknuli: sve poznatija hrvatska turistička regija.

Zanimljive su bile i prirodne posebitosti Like